

දානියෙල්ගේ පොත - අංක පහ

අවුරුදු හැත්තෑවක්

Jeff Pippenger

2023-11-29

යෙහෝයාකීම් යුදාහි අවසාන රාජවරුන් තිදෙනාගෙන් පළමුවැන්නා වූ අතර, ඔහු බැබිලෝනියයන් විසින් ජයගනු ලැබූ විට දකුණු රාජධානිය සඳහා අවුරුදු හැත්තෑක දාසභාවය ආරම්භ විය. එම අවුරුදු හැත්තෑය, බයිබල් අනාවැකියේ පළමු රාජධානිය වූ බැබිලෝනය පාලනය කරනු ලබන කාල පරිච්ඡේදය හඳුන්වා දෙයි. යෙසායාගේ විසිතුන්වන පරිච්ඡේදයේ, ටීර්ගේ වේශ්වාස සංකේතාත්මක අවුරුදු හැත්තෑයක් සඳහා අමතක කරනු ලබන්නේ, ඒවා අනාවැකිමය වශයෙන් එක් රජෙකුගේ දවස් ලෙස හඳුන්වා දී තිබියදීය. බයිබල් අනාවැකියෙහි රජෙකු යනු රාජධානියක් වන අතර, අවුරුදු හැත්තෑයකට සමාන වූ බයිබල් අනාවැකියේ එකම රාජධානියේ දවස් වූයේ බැබිලෝනයයි.

එම ඉතිහාස කාලය තුළ, පාප්පස්ථානය නිරූපණය කරන ටයර්හි වේශ්වාස අමතක කරනු ලබනු ඇත. සංකේතාත්මක අවුරුදු හැත්තෑව අවසානයේදී, ඇය සිහිපත් කරනු ලබන අතර පිටත් වී පොළොවේ සියලු රාජ්‍යයන් සමඟ වේශ්වාසාරය කරනු ඇත. ආත්මික වේශ්වාසාරය යනු සභාව සහ රාජ්‍යය එක්වීමෙන් ඇතිවන නීතිවිරෝධී සම්බන්ධතාවයයි. සංකේතාත්මක අවුරුදු හැත්තෑව අවසානයේදී, පාප්පස්ථානය එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය සමඟ සම්බන්ධතාවයකට පැමිණෙනු ඇත; එය නිරූපණය කරනු ලබන්නේ, සංකේතාත්මක අවුරුදු හැත්තෑව අවසානයේ ටයර්හි වේශ්වාස වේශ්වාසාරය කරන සියලු රජුන් මඟිනි. සංකේතාත්මක අවුරුදු හැත්තෑව තුළ රාජ්‍යය කරන්නේ දෙසිරස් ඇති පොළොවේ මාගයා වන එක්සත් ජනපදයයි.

දානියෙල්ගේ පළමු පරිච්ඡේදයෙන් පස්වැනි පරිච්ඡේදය දක්වා බැබිලෝනියයේ අවුරුදු හැත්තෑවක ඉතිහාසය සාරාංශගත කරයි; එබැවින් එම පරිච්ඡේදයන් හූමි මාගයාගේ අං දෙකේම ඉතිහාසය නියෝජනය කරයි. පරිච්ඡේද හතර සහ පහ බැබිලෝනියයේ පළමු සහ අවසාන රජු හඳුන්වා දෙයි; එම පරිච්ඡේද දෙක එක්ව හූමි මාගයාගේම එහි අං දෙකේම ඉතිහාසය හඳුන්වා දෙයි. අං දෙකේත්, සහ හූමි මාගයාගේමත් විනිශ්චය, පළමු රජුගේත් අවසාන රජුගේත් විනිශ්චය මඟින් නිරූපණය කරනු ලැබේ. නෙබුකද්නෙෆර්ගේ විනිශ්චය වූයේ "සත් කාලයක්" සඳහා පිටුවහල් කිරීමය; ඔහු වල් මාගයෙකු මෙන් තණකොළ සහ ඊසල මත දවස් දෙදහස් පන්සිය විස්සක් ජීවත් වූ අතර. බෙල්ෂෂ්සරගේ විනිශ්චය බිත්තිය මත ලියා තිබූ අතර, එය දෙදහස් පන්සිය විස්ස යන සංඛ්‍යාවට සමාන කරනු ලැබීය; එසේ හූමි මාගයාගේම එහි අං දෙකේම විනිශ්චය ලෙවී කථාව විසි හයේ "සත් කාලයන්" මඟින් නියෝජනය කරනු ලබන බව හඳුන්වා දෙයි. මෙය රජුන් දෙදෙනෙකුගේ සාක්ෂිය මත පදනම්ව තිබෙන අතර, එම සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනා පළමුවැන්නා සහ අවසානයා නියෝජනය කරති.

"සත් කාලය" යනු අඩි වෙන් පිස් තවාදයට අකු සල ගල වන අතර, එබැවින් එය පැහැදිලිව එහි නි බු ණද—දැකී මට කැමති අයට—හඳු නාගත නොහැක. එය අවු රු දු හැත් තෑව රාජ්‍ය කළ ජාති යේ (බැබි ලෝනි යාවේ) වි නි ශ් වයේ සංකේ තයද, සංකේ තාත්

හැන් තැවක් රාජ්‍ය කරන රාජ්‍යයේ වි නි යේ වයේ සංකේතයද වේ .වි ලි යම් මි ක්‍රිස්තියානි සි භයනි "සන් කාලය" පි ලි බෙදනම අවබෝධය ඉදිරි පත් කළ විට, දානි යෙ පොතේ සි වී වන පරි වී ඡේ දයේ නෙබු කද් නෙගර් මාගයෙකු මෙන් ජී වන් වූ පත් සි යවි ස් සදවස් ,ලෙවි ක්‍රිස්තියානි සි භයේ "සන් කාලය" තහවුරු කි රි ම සද් අනාවැකි සාක්ෂි කරු වන් ගෙන් එකක් ලෙස භාවිතා කළේ ය. "සන් කාලය" යනු සෙකර් යා පොතේ සි වී වන පරි වී ඡේ දයේ පදනම් ගලද, ගි රෝග්‍ර ගලද වේ .යේ දි සි ස් ටර් වයි ටි , යෙසායා සහ පේත්‍ර ස් , එය කෙළවරේ ගී රි ඡය වන් නා වූ ගල ලෙස හඳුන්වනි . එය බයිබල් අනාවැකි යේ කි රු එ දහම වේ , නමුත් තුන් වන දූ පණි වි ඩකරු වන් යැයි ප්‍රකාශ කරන අය වි සි න් එය මු ලි කවම නොදක් නා ලද එ

අප දානියෙල්ගේ පොතේ පළමු අධ්‍යාය භය සලකා බැලීමට ආරම්භ කරන විට, ආරම්භයේම "කාල හත" හඳුනා දක්වා ඇති බව අවබෝධ කරගැනීම වැදගත් ය. යෙහෝයාකීම් බැබිලෝනිය විසින් පරාජයට පත් කළ විට, අවුරුදු හැත්තැවක් වහල්භාවය ආරම්භ විය. ක්‍රෝනිකල්ස් පොත ඔවුන් අවුරුදු හැත්තැවක් වහල්භාවයට ගෙන යන ලද්දේ මන්දැයි විස්තර කරයි.

සෙදෙක් යා රජකමට පත් වූ කල වයස අවුරුදු එකොළොස් දෙකක් වූ යේ ය; ඔහු යෙරුසලමේ අවුරුදු එකොළොස් ක් රජකම් කළේ ය. ඔහු තම දෙවි වූ ස්වාමි න් වහන්සේගේ දෘෂ්ටි යෙහි නපුරු දේ කළේ ය; ස්වාමි න් වහන්සේ ක්‍රිස්තියානි අනාගතවක් නායෙරෙම් යා ඉදිරි යෙහි තමන් වනමවා නොගත්තේ ය. දෙවි යන් වහන්සේ නාමයෙන් ඔහු ගෙන් දිවුරු මක් කරවනි බු නෙබු කද් රජාටද ඔහු විරුද්ධව කැරලි ගැසූ වේ ය. එහෙත් ඔහු තම ගෙල දැඩි කළේ ය, ඉග්‍රායෙල්ගේ දෙවි වූ ස්වාමි න් වහන්සේ වෙත හැරී එන පිණිස තම හෘදයද කළේ ය. තවද පූජකයන්ගේ සි යලු ප්‍රධානීහු ද, ජනතාවද, ජාතීන්ගේ සි යලු පිළිකුල් කම් අනුකරණය කරමින් අතිශයින් අපරාධ කළෝය; යෙරුසලමේ විසින් ශුද්ධ කළ ස්වාමි න් වහන්සේගේ මන්දිරය අපවිත්‍ර කළෝය. ඔවු පි යවරුන්ගේ දෙවි වූ ස්වාමි න් වහන්සේ තම ජනතාවටත් තම වාසස්ථානවලටත් කරුණා කළ බැවින්, තම දූතයන් මාර්ගයෙන් නිතර නැගීටියවා ඔවුන් වෙත පණිවුඩ එවූ සේ ක. එහෙත් ඔව්හු දෙවි වහන්සේගේ දූතයන්ට උපහාස කළ උන් වහන්සේගේ වචන නොසලකා හරින ලද්දෝය, උන් වහන්සේගේ අනාගතවක් නාවරුන්ට අයුතු ලෙස සැලකූ වෝය; එසේ ස්වාමි න් වහන්සේගේ උදහස තම ජනතාවට විරුද්ධව නැගී, සුචකළ නොහැකි තත්ත්වයක් ඇති වන තුරු ය. එබැවින් උන් වහන්සේ කල් දේවරුන්ගේ රජා ඔවුන් මතට ගෙන ඔහු ඔවුන්ගේ ශුද්ධස්ථානයේ මන්දිරය තුළදී ඔවුන්ගේ තරුණයන් දැමූ වේ ය; තරුණයාට වත් කන්‍යා ටවත්, වෘද්ධයාට වත්, වයස නිසා නමන ලද්දාට වත් අනුකම් පා නොකළේ ය. උන් වහන්සේ ඔවුන් සි යල්ලන් ම ඔහු පාවා දුන් සේ ක. දෙවි වහන්සේගේ මන්දිරයේ සි යලු භාෂනද, ලොකු හා කුඩා ස්වාමි න් වහන්සේගේ මන්දිරයේ භාණ්ඩාගාරද, රජාගේ ද ඔහුගේ ප්‍රධාන භාණ්ඩාගාරද—මේ සි යල්ල ඔහු බාබිලෝනියට ගෙන ගියේ ය. ඔවුහු දෙවි වහන්සේගේ මන්දිරය ගිනි තබා දවා හැරී යෝය, යෙරුසලමේ පවුර බිඳ දැමූ වෝය, එහි සි යලු මාලිගා ගිනි තබා දවා හැරී යෝය, එහි සි යලු අලංකාර භාණ්ඩ නාශ කළෝය. කඩු වෙන් බේරුණු අය ඔහු බාබිලෝනියට ගෙන ගියේ ය; පර්සියා රාජ්‍යයේ රාජකම උදාවන තුරු ඔව්හු ඔහුටත් ඔහුගේ පුත්‍රයන්ටත් සේවය වූහ. මෙය යෙරෙමි යාගේ මුඛයෙන් කී ස්වාමි න් වහන්සේගේ වචනය ඉටු වී

පිණිස සය—දේශය නම සබන් භූක්ති විදිනතුරු ය. එය පාළු වෙන් වැටිති කාලය තුළ සබන් පැවැත් වී ය, අවුරුදු හැත්තෑවුනු වනතුරු ය. දැන් පර්සිය රජවූ කෝරෙෂ් ගේ පළමු අවුරුද්දේදී, යෙරෙමියාගේ මුඛයෙන් කී ස්වාමීන් වහන්සේ ගේ වචනය සම්පූර්ණ වන පිණිස, ස්වාමීන් වහන්සේ රජවූ කෝරෙෂ් ගේ ආත්මය උද්දී පනය කළ සේ ක; එබැවින් ඔහු තම මුළු රාජ්‍ය පුරා ප්‍රකාශයක් කරවා, එය ලිඛිතවද ප්‍රකාශ කරමින් මෙසේ කී වේ ය: “පර්සිය රජවූ කෝරෙෂ් මෙසේ කී යයි: අහසේ දෙවි වූ ස්වාමීන් වහන්සේ පොළොවේ රාජ්‍යයන් මට දී තිබේ; යුද්ධානී තිබෙන යෙරුසලමේ උන් වහන්සේ මට දී ගොඩනැගී මට දුන්න වහන්සේ මට අණ කළ සේ ක. උන් වහන්සේ ගේ සියලු ජන අතරින් ඔබ අතරේ කවුරු නිසි විනවාද? ඔහු ගේ දෙවි වූ ස්වාමීන් වහන්සේ සමඟ වේවා; ඔහු ඉහළට යේවා.” 2 ලේකම් 36:11-23.

වහල්කමේ ගත කළ අවුරුදු හැත්තෑව යෙරෙමියාගේ වචනය, “දේශය නම සබන් දවස් භූක්ති විදින තුරු; එය පාළුවට පත් ව තිබූ මුළු කාලය පුරාම එය සබන් පැවැත්වීය” යන්න සම්පූර්ණ කිරීම පිණිසය. අප සඳහන් කරමින් සිටින ක්‍රොනිකල්ස්හි පදය හැර දෙවියන් වහන්සේගේ වචනයෙනි, දේශය නම සබන් දවස් “භූක්ති විදින” බවට සඳහන් කරන තවත් එක් පදයක් පමණක් ඇත. එම පදය ලෙවී කථාවේ විසිපහවන හා විසිහයවන අධ්‍යායයන්හි ඇත. විසිපහවන අධ්‍යායය දේශයට එහි සබන් විවේකය භූක්ති විදීමට ඉඩ දිය යුතු ආකාරය පිළිබඳ උපදෙස් දෙන අතර, එම ගිවිසුම් උපදෙස් අනුගමනය නොකළහොත් “සන් ගුණයක්” යන ශාපය විසිහයවන අධ්‍යායයෙනි විස්තර කරයි.

යෙහෝයාකීම්ගේ ඉරණම, දානියෙල් නවවන පර්වතේදයේදී මෝසෙස්ගේ “ශාපය” හා “දිවුරුම” ලෙස හැඳින්වූ දෙයෙනි අංගයක් වන බැඳිවහල්කමේ ආරම්භය සලකුණු කළේය. “සන් වරක්” වූ ශාපය පිළිබඳ දානියෙල් අවබෝධයෙන් සිටියේය; මක්නිසාද නවවන පර්වතේදයේ ඔහු සාක්ෂි දක්වන්නේ, යෙරෙමියාගේ අවුරුදු හැත්තෑවේ අනාවැකිය අධ්‍යයනය කිරීමෙන්, දෙවියන් වහන්සේගේ සෙනඟ බාබිලෝනියේ වහල්භාවයට පත් වී සිටින අවුරුදු ගණන ඔහු අවබෝධ කරගත් බවය.

ඔහුගේ රාජ්‍ය කාලයේ පළමු අවුරුද්දේදී, යෙරුසලමේ විනාශයන් සම්බන්ධයෙන් අවුරුදු හැත්තෑවක් සම්පූර්ණ කරන බවට ස්වාමීන් වහන්සේගේ වචනය යෙරෙමියා ප්‍රොෆේතයා වෙත පැමිණි ඒ අවුරුදු ගණන, මම දානියෙල් පොත් මගින් තේරුම් ගනිමි. දානියෙල් 9:2.

දානියෙල් එම අවුරුදු හැත්තෑව “පොත් මගින්” අවබෝධ කරගත්තේය; යෙරෙමියාගේ පොත පමණක් නොවේ. ඔහු අවබෝධ කරගත් අනෙක් පොත මෝසෙස්ගේ ලේඛන වූයේය. මක්නිසාද, තම යාවිඤ්ඤාවේදී, අවුරුදු හැත්තෑක වහල්කමේ “ශාපය” මෝසෙස්ගේ “දිවුරුම” බව ඔහු හඳුන්වා දෙයි. දානියෙල් 9 වන පර්වතේදයේ “දිවුරුම” ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචනය, ලෙවී කථාව 26 හි “සන් වරක්” ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති එකම වචනයය. බබිලෝනියේදී යුදාගේ අවුරුදු හැත්තෑක බැඳිව සිටීම, නූතන ඕනෑම ධර්මවේදියෙකු කුමක් තර්ක කළද, “සන් වරක්” යන ශාපයේ ඉටු වීමක් වූයේය. එය දවාලක් සේ පැහැදිලිය; නමුත් එය දැකීමට ඔබ සූදානම් නම් පමණි.

තවද යෙහෝවා වහන්සේ සි නායි කන් දේ දී මෝසෙස් ට කථා කොට, මෙසේ වදාළ සේ ක: ඉශ්‍රායෙල් පුත්‍රයන් ට කථා කොට ඔවුන් ට මෙසේ කී යන් න: මම ඔබට දෙ

දේ ගයට ඔබ පැමිණි කල, එවිට ටේ දේ ගය යෙහෝවා වහන්සේ උදෙසා සබන් වී වේ කයක් පවත් වනු ඇත. අවුරුදු හයක් ඔබේ කෙනවපුරන් න; අවුරුදු ඔබේ මිදි වන් නකස් පාදු කොට එහි පල එකතු කරගන් න. නමුත් හත් වැනි අවුරුද්දේ දී දේ ගයට සම්පූර්ණ වී වේ කයේ සබන්සේ, එනම් යෙහෝවා වහන්සේ උදෙසා සබන්සේ, නිබ් යයුතු ය. ඔබේ කෙනවපුරන් නේත් නැත, ඔබේ මිදි වන් කස් පාදු කරන් නේත් නැත. ඔබේ අස් වැන් නෙන් ස් වහාවි කව වැඩුණු දේ නෙළාගන් න එපා; කස් පාදු නොකළ ඔබේ වැලේ මිදි ද එකතු කරගන් න එපා; මක් නිසාද එය දේ ගයට වී වේ කයේ අවුරුද්දක් ය. දේ ගයේ සබන්සේ ආහාරය වන් නේ ය; ඔබටද, ඔබේ දාසයාටද, ඔබේ දාසීටද, ඔබේ කුලී කරු වාටද, ඔබ සමඟ වාසය කරන විදේශීයයාටද, ඔබේ සත්වයන්ටද, ඔබේ දේ ගයේ සිටි නමාගයන්ටද එහි සියලු වැඩි වී ම ආහාරය වන් නේ ය. නවද ඔබ ඔබට අවුරුදු සබන් හනක් කළ යුතු ය, එනම් අවුරුදු හන සත් වරක්; එවිට ටේ අවුරුදු සබන් හතේ කා අවුරුදු නවලී ස් නවයක් වන් නේ ය. එවිට හත් වැනි මාසයේ දසවැනි දින, එ ප්‍රායශ්චිත්ත දිනයේ දී, ඔබ ජුබිලි භාරණුව නාද කරවන් න; ඔබේ මුළු දේ පුරාම භාරණුව නාද කරවන් න. ලෙවී කථාව 25:1-9.

භූමිය විවේකයට තැබීම පිළිබඳ උපදෙස් තුළ, භූමිය වැඩ කිරීම සඳහා වූ වසර හයක් සහ භූමිය විවේකයට ඉඩ දෙන එක් වසරක් යන චක්‍ර හතක් හතළිස් නවවන වසර දක්වා අඛණ්ඩව ගමන් කරන බව දැක්ම වැදගත්ය; එවිට වසර හත බැගින් වූ චක්‍ර හතක සම්පූර්ණත්වය හඳුන්වා දෙන ජුබිලි උත්සවයක් පැවැත්විය යුතු විය. දැකිය යුතු තීරණාත්මක කරුණ වන්නේ, ජුබිලි කහළය නාද කළ යුතුව තිබුණේ පව්ප්‍රායශ්චිත්ත දිනයේය; ඒ අනුව, ප්‍රතිරූපීය පව්ප්‍රායශ්චිත්ත දිනය 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින ආරම්භ වූ විට, "හත් වරක්" යන චක්‍රය නියෝජනය කරන ජුබිලි කහළය එවිට නාද කළ යුතු වූ බව හඳුන්වා දෙයි. ක්‍රි.පූ. 677 දී මනස්සේ බබිලෝනියට ගෙන යන ලද අවස්ථාවේ ආරම්භ වූ "හත් වරක්" යන්න, ප්‍රතිරූපීය පව්ප්‍රායශ්චිත්ත දිනයේ අවසන් වූ දෙදහස් පන්සිය විස්සක් වසර නියෝජනය කළේය. මෙම සම්බන්ධතාවය නොදකිනු ඇත්තේ දැක්මට අකැමැති වූවන් පමණි. "හත් වරක්" යන චක්‍රය, දෙදහස් තුන්සිය වසර සමඟ සම්බන්ධය.

ලෙවී කථාව විසිපස් වන පරිච්ඡේදයේ පළමු පද නවයේ ගිවිසුම් උපදෙස් තුළ, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයෙහි දිනක්-වර්ෂයක් යන මූලධර්මයේ අනිගැඹුරු උදාහරණය අන්තර්ගතව ඇති බව දැකගැනීමද වැදගත්ය. ධර්මවේදියෝ, බැබිලෝනිය මුද්‍රිකාවෙන් රැළ නවදුරටත් මත්කර තබාගැනීම සඳහා විසිහය වන පරිච්ඡේදයේ "සත් වරක්" යන විනිශ්චය පිළිබඳ ඉදිරිපත් කරන ප්‍රබන්ධමය මිශ්‍රණය නම්, "සත් වරක්" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචනයේ හෙබ්‍රෙව් අර්ථය වැරදි ලෙස තේරුම් ගෙන ඇති බවය. එම තර්කය සත්‍ය නොවේ. එම වචනයේ හෙබ්‍රෙව් අර්ථය, එහි අර්ථ නිර්වචනය තුළම එය සංඛ්‍යාත්මක ආකාරයෙන් යෙදවීම සඳහා පූර්ණ සාධකය අන්තර්ගත කරයි. එහෙත්, හෙබ්‍රෙව් ව්‍යාකරණය පිළිබඳ තමන්ම ප්‍රකාශ කරන ප්‍රවීණත්වය මත පදනම් වූ, මග වැරදි පූර්වකල්පනාවකින් ඔවුන් තද කර තබන ඔවුන්ගේ දෝෂ සහිත තර්කය, සරලවම මඟ හරවා යවන තර්කයකි.

විසි හයවන පරිච්ඡේදයේ "සත් වරක්" ලෙස නිරූපිත වූ විනිශ්චය, කිසි කාලීන තාත්ත්වික ශාස්ත්‍ර වේදීන් හෙබ්‍රෙව් භාෂාව විකෘති කරදක් වී මෙ කොටසෙහි සත් දර්ශනයන් හඳුනාගනු ලැබේ. විලියම් මිලර් තම නිගමනය

ගොඩනඟනු ලැබූ වේ හෙබ්‍රෙව් භාෂාව පිළිබඳ කිසිදු යොමු කිරීමක් නොමැති වුවද ව්‍යුත්පන්නයක් ලෙසින් අවබෝධය නිවැරදි බව අනුමාන කළ හැකිය. “සත් වරක්” යන විනිශ්චය පිහිටා ඇති එම පරිච්ඡේදයේ සත් දර්ශන මත පදනම් වූ තයන් අවබෝධයට මග පෙන්වූ හ; හෙබ්‍රෙව් භාෂාව මත නොවේ.

විසිපස්වන පරිච්ඡේදයේ සත්දර්ශන වන්නේ ගිවිසුමේ උපදෙස් හඳුන්වා දෙන ස්ථානයයි; ඉන් අනතුරුව විසිහයවන පරිච්ඡේදය එම ගිවිසුමේ උපදෙස් පිළිපැදීම සඳහා වාග්දාන කළ ආශීර්වාදයක් ඉදිරිපත් කරයි, පසුව එම උපදෙස්ට අකීකරු වීම පිණිස දැනිය යුතු “මෝසෙස්ගේ ශාපය” ලෙස හඳුන්වන දෙය ද හඳුනා දෙයි.

සත්දර්ශන වන්නේ බයිබල් අනාවැකියේ දිනක් වර්ෂයකට සමාන වන මූලධර්මය යන තේමාවයි. ලෙවි කථාව විසිපස්වන පරිච්ඡේදයේ ආරම්භක පදයන් බයිබල් අනාවැකියේ දිනක් වර්ෂයක් නියෝජනය කරන බව හඳුන්වා දෙයි. නික්මයාම පොතේ මෝසෙස්, මනුෂ්‍යයාටත් මාගයාටත් හිමි හත්වන දින සබත් විවේකය සහ භූමියට හිමි හත්වන වර්ෂයේ සබත් විවේකය අතර සම්බන්ධතාවය පැහැදිලිව දක්වයි.

නුඹේ භූමියෙහි අවුරුදු හයක් වපුරා, එහි එල එකතු කරගන්න. එහෙත් සත්වන අවුරුද්දෙහි එය විවේකයට දමා නිශ්චලව තබන්න; එවිට නුඹේ ජනතාව අතර දුෂ්පතූන්ට ඒවා කැමට ලැබේවා; ඔවුන් ඉතිරි කරන දේ ක්ෂේත්‍රයේ මාගයෝ කැමට ලැබේවා. නුඹේ ද්‍රාක්ෂා වත්තත්, නුඹේ ඔලීව වත්තත් සම්බන්ධයෙන්ද ඒ ලෙසම කළ යුතුය. දින හයක් නුඹේ කාර්යය කර, සත්වන දින විවේක ගන්න; එවිට නුඹේ ගොතාත් නුඹේ කොට්ඨාස් විවේක ලබනවා ඇත, නුඹේ දාසියගේ පුත්‍රයාත් විදේශියාත් ප්‍රබෝධයට පත්වනවා ඇත. නික්මයාම 23:10-12.

එම පද තුන ඇතුළත, මිනිසුන්ටත් මාගයන්ටත් වූ විශ්‍රාම දිනයක්, දේශයට වූ විශ්‍රාම වර්ෂයකට සමාන වන බව හඳුනාගත හැක. ලෙවි කථාව පොතේ විසිපස්වන අධ්‍යායයේ පළමු පද පහ තුළ, නික්මයාම පොතේ විසිවන අධ්‍යායයේ අටවන පදයේ සිට එකොළොස්වන පදය දක්වා ඇති සබත් ආඥාවට සමාන වූ ව්‍යාකරණික ව්‍යුහය අපට සොයාගත හැක.

තවද යෙහෝවා වහන්සේ සීනායි කන්දෙහිදී මෝසෙස්ට කථා කොට මෙසේ වදාළ සේක: “ඉග්‍රායෙල් පුත්‍රයන්ට කථා කොට ඔවුන්ට මෙසේ කියන්න: මම ඔබට දෙන දේශයට ඔබ පැමිණෙන කල, එවිට එම දේශය යෙහෝවා වහන්සේට සබත්යක් පවත්වනු ඇත. අවුරුදු හයක් ඔබ ඔබේ කෙත වපුරන්නෙහිය; අවුරුදු හයක් ඔබ ඔබේ මිදිවත්ත කප්පාදු කොට, එහි එල රැස්කර ගන්නෙහිය. එහෙත් හත්වන අවුරුද්දෙහි දේශයට සම්පූර්ණ විශ්‍රාමයේ සබත්යක් වනු ඇත, යෙහෝවා වහන්සේට වූ සබත්යක්ය; ඔබ ඔබේ කෙත වපුරන්නේවත්, ඔබේ මිදිවත්ත කප්පාදු කරන්නේවත් නොකළ යුතුය. ඔබේ අස්වැන්නෙන් ස්වයංව වැඩෙන දේ ඔබ නොකැපිය යුතුය; කප්පාදු නොකළ ඔබේ මිදිවැල් මිදි ඔබ නොරැස්කරගත යුතුය. මක්නිසාද එය දේශයට විශ්‍රාමයේ අවුරුද්දක්ය.” ලෙවි කථාව 25:1-5.

සබත් දවස සිහි කොට, එය ශුද්ධ ලෙස පවත්වන්න. දවස් හයක් නුඹේ වැඩ කරමින් නුඹේ සියලු කාර්යයන් ඉටු කළ යුතුය. එහෙත් සත්වන දවස නුඹේ දේවස්ථාන වාමන් වහන්සේගේ සබත්යය. එහි නුඹේ සිවැඩක් නොකළ යුතුය; නුඹේ පුත්‍රයාද, නුඹේ දියණියද, නුඹේ පුරුෂ සේවකයාද, නුඹේ ස්ත්‍රී සේවකයාද, නුඹේ ගව සතුන්ද, නුඹේ දොරටු ඇතුළත සිටින විදේශියාද නොවේ.

ස් වාමි න් වහන් සේ දවස් හයකි න් අහසන් පොළොවන් , මු හු දන් , ඒවා තු සි යල් ලන් මැවූ සේ ක; සන් වන දවස වී වේ කගන් සේ ක. එබැවින් ස් වාමි න් සබන් දවසට ආශී ඊ වාද කළ සේ ක, එය ශු ද් ධ කළ සේ ක. නි ක් මයාම 20:8-11.

එකිනෙකා සමඟ එක්ව, මෙම සබන් ආඥා දෙක ලෙවී කථාව විසිපස්වන හා විසිහයවන අධ්‍යායන්හි සන්දර්භය හඳුන්වා දෙයි. පේළිය මත පේළියක් ලෙස එකට ගෙන එන විට, ඒවා මෙසේ සාක්ෂි දරයි: "දින හයක් නුඹ වැඩකර, නුඹගේ සියලු කාර්යයන් ඉටුකරන්න," සහ "අවුරුදු හයක් නුඹගේ කෙන වැපිරිය යුතුය, අවුරුදු හයක් නුඹගේ ප්‍රීතියෙන් කප්පාදු කළ යුතුය, එහි පල එකතු කළ යුතුය." "එහෙත් සන්වන දවස නුඹගේ දෙවිවූ ස්වාමීන්වහන්සේගේ සබන් දවසය," සහ "සන්වන අවුරුද්ද දේශයට විවේකයේ සබන් විය යුතුය, ස්වාමීන්වහන්සේ උදෙසා සබනක් විය යුතුය."

මනුෂ්‍යයන් සඳහා වූ සබන් දවස හෝ දේශය සඳහා වූ සබන් දවස යන දෙකෙන් කවර සබන් ආඥාවක වුවද "සන්වන" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචන දෙකම, ලෙවී කථාවෙහි විසිහයවන පරිච්ඡේදයේ "සන් වරක්" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති එම හෙබ්‍රෙව් වචනයම වේ. ලෙවී කථාවෙහි විසිපස්වන හා විසිහයවන පරිච්ඡේදවල සන්දර්භය, බයිබල් අනාවැකියේ දිනක් වසරක් නියෝජනය කරයි යන අනාවැකිමය නියමය තුළ පිහිටුවා ඇත. එපමණක් නොව, පළමු සඳහන් කිරීමේ අනාවැකිමය නියමයද සමාන ලෙස වැදගත්ය.

මෙම අධ්‍යයන දෙක තුළ සඳහන් කරන ලද ප්‍රථම කරුණ වන්නේ දවසක්-වසරක් සඳහා වූ ප්‍රතිපත්තියයි. විලියම් මිලර් ගාබ්‍රියෙල් සහ අනෙකුත් දේවදූතයන් විසින් මඟ පෙන්වනු ලැබ, ලෙවී කථාවේ "සන් වරක්" යන්න අවුරුදු දෙදහස් පන්සිය විසියක සංකේතයක් ලෙස හඳුනා ගත්තේය; එය අධ්‍යායයන්ගේ සන්දර්භය සමඟ සම්පූර්ණ එකඟතාවයෙන් යුක්තය, එනම් විසිපස්වන අධ්‍යායයේ ආරම්භක පද පහ තුළ ප්‍රකාශිත දවසක්-වසරක් සඳහා වූ ප්‍රතිපත්තිය සමඟය.

ක්‍රොනිකල්ස් කර්තෘතුමා බබිලෝනයට දකුණු රාජධානිය වූ යුදා වහලත්වයට ගෙන යාමට අවසර දෙන ලද්දේ කුමන හේතුවක් නිසාදැයි හඳුනා දෙන විට, ඔහු කීවේ දේශය ඇයගේ සබන් විවේකය භුක්ති විඳින පිණිස එසේ වූ බවය. දේශය විවේකයක් භුක්ති විඳින බව හඳුනා දෙන දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ එකම අනෙක් ස්ථානය ලෙවී කථාවෙහි විසිපස්වන සහ විසිහයවන පරිච්ඡේදවල පවතී. බබිලෝනය බයිබල් අනාවැකිවල පළමු රාජධානිය ලෙස පාලනය කළ අවුරුදු හැත්තෑව, පොළොවේ මාගයා බයිබල් අනාවැකිවල හයවන රාජධානිය ලෙස පාලනය කරන සංකේතාත්මක අවුරුදු පමණක් ඉදිරිපත් කරනවා නොව, එම අවුරුදු හැත්තෑව මෝසෙස්ගේ ශාපයේ "සන් වරක්" යන්නට සෘජු සඳහන් කිරීමක් ද වෙයි.

දානියෙල්ගේ පළමු අධ්‍යාය හය තුළ නිරූපණය කර ඇති අනාවැකි අප අධ්‍යයනය කිරීමට ආරම්භ කරන විට, "සන් කාලය" යන ශාපය මෙන්ම "සන් කාලය" යන ආශීර්වාදයද, එම එක් එක් අධ්‍යායයේම අංගයක් බව දැන සිටීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

හත් අවුරුදු වක්‍ර හතක වක්‍ර ය, එනම් ජු බි ලි යේ ශබ් දකරණ හංසනාවේ නාදය මාසයේ දසවන දින, එනම් ප්‍රායශ්චිත්ත දින දී , හඳුනාගනු ලබන බව මතක තබා ගැනීම වැදගත් ය. මෙම සත්‍යය "වාර හත" දානි යෙල් අටවන අඟ්‍ය පියස් දහහතරවන

වාක්‍යයේ සඳහන් දෙදහස් තුන් සිය දින සමඟ බැඳ දමයි. අනාවැකි මය අවුරුද්ද තුන් සිය හැටකින් සමත් වී නවවැනි වසරක නව ගැනීම වැදගත් ය; තවද “වාර්ෂික” සඳහා දින තුන් සිය හැට බැගින් නැවත නැවත එකතු කළහොත්, එය දින දෙදහස් පන් සිය විස්සකට සමාන වේ.

යෙරෙමියා විසින් නිර්ණය කර තිබූ අවුරුදු ගණන ධර්මග්‍රන්ථයන් මගින් දැනියෙන් අවබෝධ කරගත් විට, දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව සතුරාගේ දේශයේ තමන් බන්ධකරුවන් බව සැබවටම අවදිව අවබෝධ කරගන්නේ නම් අවශ්‍ය ලෙස හඳුනාගෙන ඇති පසුතැවීමේ ප්‍රතිචාරයේ සෑම අංගයකටම ආමන්ත්‍රණය කරන යාච්ඤාවක් ඔහු ආරම්භ කළේය. දැනියෙන් ලෙවී කථාව 26ට අදාළ යාච්ඤාව අවසානයේ, ඔහු “ඇසු” දර්ශනය වන දින දෙදහස් තුන්සියයේ දර්ශනය පිළිබඳ අවබෝධය දැනියෙන් දීමට ගැබිරියෙන් පෙනී සිටියේය. ගැබිරියෙන් ආරම්භයේදීම දැනියෙන් ජනතාව සඳහා සනී හැත්තෑවක් “නියම කරනු ලැබ” ඇති බව දැනුම් දුන්නේය.

ඔබගේ ජනතාව පිටද ඔබගේ ශුද්ධ නගරය පිටද සනී හැත්තෑවක් නියම කරනු ලැබ ඇත; එනම් අපරාධය අවසන් කරනු පිණිසත්, පාපයන්ට අවසානයක් ගෙන එනු පිණිසත්, අධර්මය සඳහා සමාවගැනීම සිදු කරනු පිණිසත්, සදාකාල ධර්මිෂ්ඨකම ගෙන එනු පිණිසත්, දර්ශනයද අනාවැකියද මුද්‍රා තබනු පිණිසත්, අනිශ්චිතවූ නැතැත්තා අහිමිකර කරනු පිණිසත්ය. දැනියෙන් 9:24.

මෙම වචනය පදයේ “නියම කර ඇත” ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති අතර, එහි අර්ථය “කපා වෙන් කළ” යන්නය; එබැවින් එයින් අදහස් වන්නේ සනී හැත්තෑව දින දෙදහස් තුන්සියයෙන් කපා වෙන් කළ යුතු වූ බවය. ක්‍රි.පූ. 457 දී නිකුත් වූ තුන්වැනි ආඥාවෙන් ආරම්භ කරමින්, දැනියෙන් ජනතාවට පරීක්ෂණ කාලයක් ලෙස අනාගතවාදී සනී හැත්තෑවක් හිමි විය. අනාගතවාදී සනී හැත්තෑවක් වසර හාරසිය අනුවකට සමාන වේ. තුන්වැනි ආඥාවෙන් වසර හාරසිය අනුවකට පසු, පුරාණ ඉග්‍රායෙලය ක්‍රි.ව. 34 වර්ෂයේදී ස්තෝපන්ට ගල් ගසා මරා දමනු ඇත; එවිට ඔවුන් දෙවියන්ගෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම වෙන් කරනු ලැබුවත් වනු ඇත.

අත්හදා බැලීමේ කාලය වූ අවුරුදු හාරසිය අනුව ආරම්භ වන ස්ථානය හඳුන්වා දෙන ආඥා තුනට පෙර ඇති වූ වහල්භාවය අවුරුදු හැත්තෑවක් පැවතිණි. එම අවුරුදු හැත්තෑව දී නිබුණේ පුරාණ ඉග්‍රායෙලය කිසිදා ඉටු නොකළ සබත් විරාමයන් භූමියට භුක්ති විඳීමට ඉඩ සලසන පිණිසය. භූමිය සඳහා වූ එම අවුරුදු හැත්තෑක සබත් විරාමයන් පැමිණියේ මෝසෙස්ගේ ශපථයට විරුද්ධ වූ අවුරුදු හාරසිය අනුවක (හෝ අවුරුදු සනී හැත්තෑක) කැරැල්ල හේතුවෙනි.

ලෙවී කථාව 25 වන පරිච්ඡේදයේ ගී විසූ මට්ටම් රුද්ධ වූ අවුරුදු හාරසිය අනුව කැරලි කාරකම, දේශය තම විවේකය භුක්ති විඳින පිණිස වහල් භාවයේ අවුරුදු හැත්තෑවක් උපදවා ගත්තේය. එම වහල් භාවයේ අවුරුදු හැත්තෑව, ප්‍රකාශන තුන මග පෙන්වීය; ඒවා පුරාණ ඉග්‍රායෙලයට නැවතත් අවුරුදු හාරසිය අනුවක පරීක්ෂණ කාලයක් සලකුණු කළේය. එබැවින්, අවුරුදු හාරසිය අනුව බැගින් වූ පරිච්ඡේද දෙකක් අපි දකිමු. එම ප්‍රකාශන තුන, දූතයන් තුන් දෙනාගේ පණිවිඩ ආදර්ශ රූප වේ; එයින් පළමු වැන්න, උතුරු රාජ්‍යයට විරුද්ධව පැවති “සන්

යන පළමු උදහස අවසන් වූ 1798 වර්ෂයේ දී පැමිණියේ ය. තුන් වන දූතයා, තුන්වන ප්‍රකාශනයෙන් අවුරුදු දෙදහස් තුන් සියයකට පසු, 1844 ඔක්තෝබර් 22 වන දින පැමිණියේ ය; එදිනම "උදහසේ අවසාන අන්තය" ද පැමිණියේ ය.

පළමු උදහස අවසානයෙන් අවසාන උදහස අවසානයෙන් අතර වූ හතළිස් හය වසර තුළ සේසුස්වහන්සේ මිලර්වාදී දේවමාළිගාවේ අත්තිවාරම තැබූ අතර, එහි අත්තිවාරම් ගල වූයේ "හත් වර" ය. එම ගල ආරම්භයේදී ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදයට අත්තිවාරම් ගල (එසේ නොවන්නේ නම් පැකිලීමේ ගල) වීමටත්, අවසානයේදී ඇඩ්වෙන්ටිස්වාදයට ශීර්ෂ ගල හා නිමාවගල (එසේ නොවන්නේ නම් සොහොන් ගල) වීමටත් නියමිත විය. 1798 සිට 1844 දක්වා වූ ඉතිහාසය තුළ දූතයන් නිදෙනාගේ පණිවිඩ පැමිණීම නිරූපණය කරන ආඥා තුන, දැනියෙල් පොතේ පළමු පරිච්ඡේද තුනද නියෝජනය කරයි.

අපි ඊළඟ ලිපියේදී පළමු පරිච්ඡේද හය සලකා බැලීම ආරම්භ කරන්නෙමු.

"දැනියෙල් සහ එළිදරව් පොත් වඩා හොඳින් අවබෝධ කරගනු ලබන විට, විශ්වාසීන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් ආගමික අත්දැකීමක් ලැබෙනු ඇත... එළිදරව් පොත අධ්‍යයනය කිරීමෙන් නිසැකවම අවබෝධ කරගනු ලබන එක් කරුණක් මෙයයි—දෙවියන් වහන්සේ සහ උන්වහන්සේගේ ජනතාව අතර ඇති සම්බන්ධය සම්පද, ස්ථිර ද යන්නයි." The Faith I Live By, 345.